

Handwritten signature

עע"מ 49/16

בבית המשפט העליון

בשבתו כבית משפט לערעורים מינהליים

1. עמוס רגב

2. שלדון אדלסון

על ידי ב"כ עו"ד ד"ר א' קלגסבלד
רח' מנחם בגין 7, רמת גן 52681
טל': 03-6110700 פקס: 03-6110707

ה מע ר ע ר י מ

נ ג ד

1. רביב דרוקר

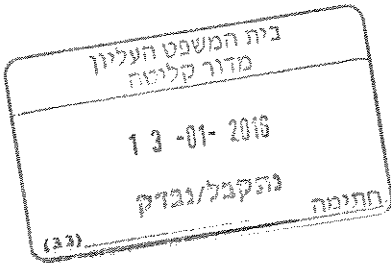
2. חדשות ערוץ 10

ע"י ב"כ עוה"ד יונתן ברמן ואח'
מרח' הרכבת 58, תל אביב 6777016
טל': 03-5602225 ; פקס': 03-5601755

3. הממונה על יישום חוק חופש המידע במשרד ראש הממשלה

4. בנימין נתניהו, ראש הממשלה

על ידי פרקליטות המדינה
משרד המשפטים, ירושלים
טלפון: 02-6466305 ; פקס': 02-6467011

ה מ ש י ב י מ

תגובה מטעם המדינה לבקשה לסעד זמני

1. בהתאם להחלטת כבוד השופט מ' מזוז מיום 4.1.2016, מתכבדים המשיבים 3-4 (להלן - המדינה) להגיש את תגובתם לבקשה לסעד זמני.

רקע עובדתי

2. בתמצית. המשיבים 1-2 ביקשו, מכוח חוק חופש המידע, תשנ"ח-1998 (להלן - החוק), את פירוט מועדי השיחות בהן שוחח ראש הממשלה, בתקופה מסוימת, עם שני אישים - שלדון אדלסון, שהוא הבעלים של עיתון "ישראל היום", ועמוס רגב, עורכו של עיתון זה.

בקשתם נדחתה על ידי הממונה על יישום חוק חופש המידע במשרד ראש הממשלה (להלן - הממונה), מכוח הסייג הקבוע בסעיף 9(א)(3) לחוק, שעניינו פגיעה בפרטיות. זאת, בשל היותם של השניים חברים אישיים של ראש הממשלה.

3. המשיבים עתרו לבית המשפט המחוזי בירושלים, בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים (עת"מ 15-09-28606) (להלן – עתירת דרוקר).
- בתגובתם לעתירה זו, עמדה המדינה על התנגדותה למסירת המידע. עם זאת, נבקש להעיר כי המדינה ציינה (סעיף 31 לתגובתה) כי **"ככל שבית המשפט לא יקבל את עמדת המשיבים, ויטבור כי יש מקום להורות על מסירת המידע, הרי שעל פי סעיף 13 לחוק חופש המידע יש לקבל את עמדת ה"ה אדלסון ורגב קודם מסירת המידע, ולאפשר להם להתנגד למסירתו ולהביא את עמדתם בפני בית המשפט"**.
4. בפסק דינו מיום 2.12.2015 קיבל בית המשפט המחוזי את עתירת דרוקר, וקבע כי: "אלא שטרם חשיפת המידע על המשיבה לפעול לפי סעיף 13 לחוק חופש המידע ולהודיע למר אדלסון ולמר רגב על תוצאות עתירה זו ועל זכותם להתנגד למסירת המידע".
5. ביום 17.12.2015, פנה הממונה על חוק חופש המידע במשרד ראש הממשלה במכתב אל אדלסון ורגב, עדכן אותם אודות פסק הדין בעתירת דרוקר, וביקש את עמדתם לעניין פרסום המידע. בהתאם לחוק, היה על אדלסון ורגב להעביר את עמדתם עד ליום 7.1.2016.
- כעולה מהודעה שהגישו המערערים לבית משפט נכבד זה ביום 7.1.2015, הממונה פנה הן אל אדלסון והן אל רגב.
6. המערערים הגישו עתירה לבית המשפט המחוזי – עת"מ 15-12-44200, ובה טענו, בתמצית, לביטולו של פסק הדין של בית המשפט המחוזי בעתירת דרוקר, וזאת בטענה שהיה על בית המשפט לשמוע את עמדתם בטרם מתן פסק דינו בעתירת דרוקר (להלן – עתירת רגב). עתירת רגב נדחתה על הסף בפסק דין מיום 30.12.2015, הוא פסק הדין מושא ערעור זה.
7. כידוע לבית המשפט הנכבד, המדינה ערערה (ביום 3.1.2016) על פסק הדין בעתירת דרוקר (עע"מ 56/16). המדינה טענה כי באיזון שבין הזכות לפרטיות לאינטרס הציבורי, במקרה שלפנינו גוברת ידה של הראשונה והרשות אינה רשאית להעביר את המידע המבוקש.
8. בד בבד עם ערעורה, ביקשה המדינה את עיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי בעתירת דרוקר. במסגרת עיכוב הביצוע, ביקשה המדינה אף את עיכוב הביצוע לגבי שמיעת עמדת הצדדים השלישיים (המערערים שלפנינו), וקבלת החלטה בעניין. בקשה זו של המדינה נדחתה למעשה על ידי כבוד השופט מ' מזוז בהחלטתו מיום 3.1.2016.

9. בהתייחס לבקשת המערערים לארכה מאת הממונה לפי חוק חופש המידע, נבקש לציין כי במענה לארכה זו, ועל דעת המשיבים, בטרם הגשת הבקשה לעיכוב ביצוע שוחח ב"כ המדינה עם ב"כ המערערים והבהיר כי בכונתו לבקש עיכוב ביצוע גם לעניין זה, וכי המדינה תפעל בהתאם להחלטות בית המשפט בעניין.

נוכח החלטת כבוד השופט מ' מזוז מיום 3.1.2016 לדחות את בקשת המדינה לעיכוב ביצוע בעע"מ 56/16, אין מנוס לכאורה מקידומו של הליך לקבלת עמדת רגב ואדלסון, וזאת בכפוף לתוצאות הליך הבקשה שלפנינו.

הבקשה שלפנינו

10. כאמור, המבקשים מערערים על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בעתירת רגב. בתמצית, המבקשים טוענים כי "זכותם" הייתה להיות צד להליך בעתירת דרוקר, וכי תוצאת "הפרת זכות" זו היא ביטולו של פסק הדין של בית המשפט המחוזי בעתירת דרוקר. עוד טוענים המבקשים כי בהתאם לסעיף 17 לחוק חופש המידע עומדת להם "זכות טיעון" בפני בית משפט קמא דווקא, ולא בפני המשיבים.

בנסיבות אלו, מבקשים המערערים סעד זמני, לפיו "תעוכב הבאת טענות המבקשים בפני המשיבה 3, וזאת עד להכרעה בערעור שבכותרת".

עמדת המדינה

11. כאמור בראשית הדברים, במסגרת ערעור המדינה על פסק הדין בעתירת דרוקר, ביקשה המדינה את עיכוב ביצוע קבלת עמדת רגב ואדלסון עד להכרעה בערעורה. כך שמבחינה עניינית, המדינה אינה מתנגדת לעיכוב קבלת עמדות רגב ואדלסון, והיא אף סברה שיש מקום לעשות כן, במסגרת אותו ערעור.

12. אשר לעמדה המשפטית. סעיף 13 לחוק חופש המידע עוסק ב"הגנה על צד שלישי". וכך קובע הסעיף:

"(א) נתבקש מידע הכולל פרטים על אודות צד שלישי, אשר מסירתם עלולה לפגוע בצד השלישי, והרשות הציבורית שוקלת לאפשר למבקש המידע לקבל את המידע, תודיע הרשות לצד השלישי, בכתב, על דבר הגשת הבקשה ועל זכותו להתנגד למסירת המידע ותודיע על כך למבקש; קיבל אדם הודעה כאמור, רשאי הוא להודיע לרשות, בתוך 21 ימים, כי הוא מתנגד לבקשה, בנימוק

שאינן למסור את המידע, כולו או מקצתו, מכוח הוראות
סעיף 9 או הוראות כל דין; 21 הימים האמורים לא יבואו
במנין המועדים המנויים בסעיף 7".

כלומר, כאשר הרשות שוקלת לאפשר העברת מידע מבוקש, עליה להביא זאת לידיעת צד
שלישי אשר עלול להיפגע, וזכותו של זה לפנות לרשות עם הנימוקים בגינם הוא מתנגד
למסירת המידע.

13. במקרה שלפנינו, הרשות לא שקלה את מסירת המידע, זאת נוכח עמדתה המהותית בדבר
מסירת מידע זה. עם זאת, וכמפורט לעיל, המדינה הקפידה לציין בתגובתה כי ככל שביט
המשפט לא יקבל את עמדת המשיבים, ויסבור כי יש מקום להורות על מסירת המידע,
הרי שעל פי סעיף 13 לחוק חופש המידע יש לקבל את עמדת ה"ה אדלסון ורגב קודם
מסירת המידע, ולאפשר להם להתנגד למסירתו ולהביא את עמדתם בפני בית המשפט.

14. בסופו של יום, בית המשפט המחוזי קיבל את עתירת דרוקר, וזאת מכוח סעיף 17 לחוק
חופש המידע. וכך קובע הסעיף:

"...

(ג) לא יורה בית המשפט על מסירת מידע העלול לפגוע
בזכויות צד שלישי, אלא לאחר שנתן לצד השלישי
הזדמנות להשמיע טענותיו, בדרך שיקבע.

(ד) על אף הוראות סעיף 9, רשאי בית המשפט להורות על
מתן מידע מבוקש, כולו או חלקו ובתנאים שיקבע, אם
לדעתו הענין הציבורי בגילוי המידע, עדיף וגובר על הטעם
לדחיית הבקשה, ובלבד שגילוי המידע אינו אסור על פי
דין.

(ה) "...

15. בערעור שלפנינו, ובבקשה לעיכוב ביצוע, מתעוררת למעשה הסוגיה הבאה - כאשר הרשות
מתנגדת למסירת מידע, מטעמים כאלו ואחרים, וישנם צדדים שלישיים העשויים להיפגע
ממסירת המידע, מהו השלב והאופן בו יש לשמוע את עמדת הצד השלישי?

עמדת המבקשים היא כי בית המשפט הדין בעתירה מחוייב לצרף את הצד השלישי
ולשמוע את עמדתו, טרם להכרעה בעתירה.

16. כמפורט, בתגובתה בעתירת דרוקר הסבה המדינה את תשומת לב בית המשפט הנכבד
לצורך לשמוע את עמדת הצד השלישי.

17. מבלי לקבוע מסמרות בשלב זה של בקשה לסעד זמני, דומה כי מטעמים כלליים של יעילות ההליך ושקילת כלל השיקולים הרלוונטיים, מוטב היה להכריע בבקשה לפי חוק חופש המידע כאשר כלל העמדות והשיקולים הנצרכים לעניין כבר נמצאים בפני בית משפט הדין בעניין.

לעמדת המדינה, זהו סדר הדברים הרצוי, ולפיו יישמעו קודם עמדות כלל הצדדים הרלוונטיים, ובכלל זה, עמדת צדדים שלישיים אשר עלולים להיפגע ממסירת המידע, ורק לאחר מכן יוכרע ההליך.

לעמדת המדינה, ובכבוד הראוי, זוהי דרך המלך – שמיעת כלל הצדדים, ומתן פסק דין סופי בהליך. בכך, יש בכדי לחסוך ריבוי הליכים באותו עניין ושלא לצורך.

18. לצד האמור, הרי שבהיבט הסמכות, עמדתה של המדינה, בתמצית המתאימה להליך זה של סעד זמני, היא כי אין בהכרח חובה לשמוע ולצרף את הצד השלישי להליך בטרם ההכרעה בעתירה נגד החלטת הרשות. עמדתה של המדינה היא כי המחוקק בסעיף 17(ג) לחוק הותיר בידי בית המשפט הדין בהליך שיקול דעת רחב לאופן שמיעת הצד השלישי, ובכלל זה, שמיעתו על ידי הרשות אחר הכרעה בעתירה שהונחה בפני בית המשפט הדין בהליך. זאת, למותר לציין, תוך שלצד השלישי שמורה מלוא הזכות לעתור לבית המשפט אחר שמיעת טיעונו והכרעה בעניינו.

19. לעניין זה, נבקש להפנות, לדוגמה, לפסק דינו של בית משפט נכבד זה בעע"מ 11120/08 התנועה לחופש המידע נ' רשות ההגבלים העסקיים, שם קיבל בית המשפט העליון את ערעור התנועה לחופש המידע (באופן חלקי), וקבע כי רשות ההגבלים תפנה לצדדים השלישיים (כ-80 חברות פרטיות) ותבקש את התייחסותם למסירת המידע שמסירתו עלולה לפגוע באינטרס עסקי שלהם. בית המשפט הנכבד ציין בפסק הדין כי:

”העותרים טענו לפנינו כי בפרסום דבר העתירה בעיתונות בהוראת בית משפט קמא, יש כדי לספק את הדרישה לידוע צדדים שלישיים בדבר בקשת מידע בעניינם. לדעתנו, הגם שמלשון סעיף 17(ג) לחוק עולה כי בשלב עריכת האיזון על-ידי בית המשפט, רשאי הוא להורות על כל דרך שיבחר להשמעת טענותיו של צד שלישי, ואין הוא חייב להורות לרשות לפעול לפי סעיף 13 לחוק, אין בפרסום זה כדי להבטיח את האיזון הראוי בשלב בו אנו נמצאים כעת”

כלומר, לבית המשפט הדין בהליך יש שיקול דעת רחב בשאלה באיזה אופן וכיצד ימסור הצד השלישי את טיעונו.

במקרה שלפנינו, המדינה הפנתה את תשומת ליבו של בית המשפט המחוזי לצורך לקבל את עמדת הצד השלישי בטרם מסירת המידע. ואולם, בסופו של יום, הסמכות היא בידי בית המשפט להחליט האם ובאיזה שלב להורות על צירוף צד מסוים.

סיכום

20. כעולה מהמפורט לעיל, המדינה סברה כי נכון היה להמתין עם קבלת עמדת רגב ואדלסון עד להכרעה בערעור המדינה בעתירת דרוקר.

עם זאת, ומן הפן המשפטי, המדינה אינה סבורה שנפל פגם דיוני בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בעתירת דרוקר, ואינה סבורה כי יש עילה משפטית לבטלו מן הטעמים המבוקשים על ידי המערערים.

היום,

ג' שבט תשע"ו

13 ינואר 2016

דו"ר רועי שויקה, עו"ד
סגן בכיר בפרקליטות המדינה